

[Elgaard.]

kommet ned under Gennemsnitsprocenten i 1930. Den gennemsnitlige Arbejdsløshedsprocent i 1930 var 13,7, og det vil altså sige, at denne Lov skulde have Gyldighed, indtil Arbejdsløsheden er bragt ned under 13,7 pCt. Men til Trods for, hvad der kan være, der peger i Retning af Stigning i Beskæftigelsen, til Trods ogsaa for de Foranstaltninger, Lovgivningsmagten træffer for at skaffe Merbeskæftigelse, er der vel nok — desværre, kan jeg sige — Udsigt til, at Loven om Forbud mod Overarbejde, hvis den gennemføres, bliver den, der faar længst Varighed. Der vil sikkert gaa nogen Tid, nogle Aar, inden man kommer ned paa en saa lav Arbejdsløshedsprocent i det danske Samfund.

Det forekommer mig, at den høje Regering og særlig Socialministeren ved at fremsætte disse Lovforslag paa nærværende Tidspunkt er kommet forud for selve Verdensudviklingen og forud for de Institutioner og Personer, der Verden over beskæftiger sig med disse Forhold. Det kom ogsaa til Udtryk i den højtærede Socialministers Forelæggelsestale, at der bagved Begrænsningen af disse Loves Spændvidde laa et Ønske hos Socialministeren om at bryde Isen med Hensyn til disse Problemer med Mulighed for senere Videreførelse af disse Lovforslag til at spænde over hele Arbejdsfeltet, og denne Begrænsning gav Danmark den selvfølgelig Baggrund for at gennemføre disse Foranstaltninger paa nærværende Tidspunkt som en midlertidig Ordning, der i alt væsentligt var begrænset til de Arbejdsomraader, hvor der nu i dette Foraarsættes Arbejde i Værk med offentlig Støtte; dette gælder jo vidstrakte Arbejdsomraader indenfor det danske Samfund. Da man nu indenfor de internationale Kredse endnu ikke har gjort sig færdig med Behandlingen af disse Problemer, er Danmark for saa vidt nu forud for hele Verdensudviklingen paa dette Omraade. Det skal man nu ikke bebrejde Danmark, hvis det er noget godt, det søger at komme i Spidsen med. Og jeg vil hertil føje den Bemærkning, at for saa vidt som Lovforslagene tilsigter at bidrage til Merbeskæftigelse ved Hjælp af Beløb, der ellers vilde blive udbetalt som Arbejdsløshedsunderstøttelse, maa naturligvis ethvert fornuftigt Menneske give dem sin Tilslutning. Naar man har Valget imellem at give Arbejderne Arbejdsløshedsunderstøttelse og at give dem Beskæftigelse for et mindre Beløb, end Arbejdsløshedsunderstøttelsen vilde koste, maatte man være mærkeligt

indstillet i social Henseende, hvis man ikke kunde se, at det sidste var det rigtige.

Jeg har allerede antydnet, at jeg finder Tidspunktet for disse Lovforslags Behandling i Folketinget uheldigt valgt, og jeg skal sige hvorfor. Vi ved jo, at der i den danske Rigsdag enten er gennemført eller vil blive gennemført en lang Række Lovforslag, som vi alle haaber og tror vil give Beskæftigelse i meget betydelig Udstrækning. Vi staar altsaa i Henseende til Beskæftigelsesmulighederne i en Situation, da forhaabentlig ikke alene den Tid paa Aaret, vi befinder os i, men ogsaa de dybtindgribende og omfattende Love, der enten er gennemført eller vil blive gennemført, inden denne Rigsdagssamling slutter, vil kalde Merbeskæftigelse frem. Derfor kan paa det nuværende Tidspunkt ingen sige, hvor stærkt Beskæftigelsesgraden indenfor det danske Samfund vil blive forøget i den nærmest kommende Tid.

Jeg kunde i denne Forbindelse godt tænke mig, at Beskæftigelsen kunde blive saa omfattende indenfor enkelte Arbejdsomraader eller Fag, at selv med 8 Timers Arbejdsdagen vil hver ledig Arbejder blive beskæftiget i dette Foraars, og jeg vil gerne nævne, hvilke specielle Fag jeg i saa Henseende tænker paa. Jeg tænker da først og fremmest paa Byggefagene. Det er givet, at de Lovforanstaltninger, der bliver gennemført, inden Rigsdagen slutter sit Arbejde, vil kalde særdeles meget Byggeri frem, i større som i mindre Købstæder, i Landkommuner som i Bykommuner, saa at der i stort Tal vil blive kaldt paa Bygearbejderne i dette Foraars. For dette har vi fuldkommen Sikkerhed, og jeg føler mig næsten overbevist om, at indenfor en Række af Byggefagene vil der ikke blive Brug for hverken at give særlige Tilskud for at opnaa mere Beskæftigelse — for naar alle er beskæftigede indenfor et Fag, saa er der ikke flere at placere — eller at gaa til en Begrænsning af Arbejdstiden indenfor saadanne Fag, til 40 Timer om Ugen eller til 5 Dage om Ugen, hvad man nu vil. Denne min Opfattelse begrunder jeg med, at det oplyses af Arbejdsløshedsdirektoratet, at af sidste Uges Nedgang i Arbejdsløsheds-tallet paa imellen 7 000 og 8 000 udgjorde Byggefagsarbejderne de 4 000. Paa det nuværende Tidspunkt, hvor Rigsdagen endnu ikke har gennemført Love om Støtte til Boligforanstaltninger, sker der altsaa en saa livlig Tilgang til Arbejdspladserne, at det giver sig saa stærke Udslag med Hensyn til Arbejdsløshedstallet, endnu før de særlige Lovforanstaltninger, Rigsdagen vil